

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/90/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010587
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3819010587.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. X.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom C. XXX, D. E., trestne stíhaného pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. d) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. j) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 17. októbra 2024 prejednal odvolanie obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. júla 2023, sp. zn. 3T/112/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. a podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z.z. (ďalej len „Tr. zák.“) sa zrušuje výrok o vine a treste rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/51/2019 zo dňa 20. apríla 2020, právoplatného 11.5.2020 a rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 3T/15/2018 zo dňa 15.10.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/109/2018,

a

obžalovaný A. B., nar. X.XX.XXXX v Partizánskom,

sa uznáva za vinného, že

1. dňa 05.03.2018 v obci F. G., na pozemku rodinného domu s popisným číslom XX, sa pri osobnom stretnutí s poškodeným H. I. ústne dohodol na dodanie strešnej krytiny - škridle a rín s príslušenstvom do tridsať dní od prevzatia zálohy a zároveň prevzal od poškodeného na ten účel zálohu vo výške 2.500 eur, o čom vystavil príjmový doklad, pričom strešnú krytinu - škridlu a ríny s príslušenstvom v dohodnutom rozsahu a v dohodnutom termíne ani po opakovaných urgenciách nedodal, dodal iba časť objednaného stavebného materiálu v hodnote 608,30 eur a zvyšok zálohy si prisvojil a použil pre svoju osobnú potrebu a nie pre účel, na ktorý mu bola poskytnutá, čím tak spôsobil poškodenému H. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. J. XX, škodu vo výške 1.891,70 eur,

2. v presne nezistený deň koncom mesiaca jún 2018, na parkovisku pri reštaurácii Humaj v obci Hradište, sa dohodol s poškodenými B. K. a L. K. na tom, že im sprostredkuje kúpu stavebného materiálu strešnej krytiny TERRAN DANUBIA CARBON EVO 240 m² a dreva na výstavbu krovu s kotviacimi prvkami, pričom cenovú ponuku im zašle e-mailom aj s číslom účtu, na ktorý majú kúpnu cenu uhradiť s tým, že tovar bude dodaný do 4 až 6 týždňov od úhrady, následne dňa 03.07.2018 poslal na e-mail: B. dve faktúry: "FA krov" č. 18037 zo dňa 03.07.2018 na sumu 5.826 eur a "FA škridla" č. 18039 zo dňa 03.07.2018 na sumu 3.618,97 eur s inštrukciou k úhrade kúpnej ceny na číslo bankového účtu C. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX J., po čom poškodený B. K. dňa 04.07.2018 vykonal bankový prevod

sumy 9.445 eur na predmetný bankový účet v zmysle pokynu A. B., po čom obžalovaný tieto finančné prostriedky v presne nezistenej dobe použil pre vlastnú potrebu v rozpore s dohodou, na ktorý boli určené, teda dodanie stavebného materiálu na stavbu strechy, čím spôsobil B. K. a L. K. škodu vo výške 9.445 eur, nakoľko žiaden dohodnutý stavebný materiál do dnešného dňa i napriek výzvam poškodeného nedodal,

3. dňa 16.5.2018 v čase okolo 17:00 hod. v rodinnom dome č. XXX v obci Diviacka Nová Ves prevzal po ústnej dohode od poškodenej B. E. sumu v hotovosti vo výške 3.000 eur, o čom vystavil príjmový doklad, pričom tieto finančné prostriedky boli podľa ústnej dohody určené na nákup materiálu na opravu strechy na rodinnom dome č. XXX v obci Diviacka Nová Ves, patriacom poškodenej B. E., ktorý je mal dodať podľa dohody do 3 týždňov, pričom dňa 31.5.2018 poškodenej dodal len časť materiálu v celkovej hodnote 725 eur a zvyšný tovar v dohodnutom rozsahu a dohodnutom termíne ani po opakovaných urgenciách nedodal a zvyšok finančných prostriedkov vo výške 2.275 eur si prisvojil a použil pre vlastnú potrebu a nie na účel, na ktorý mu boli zverené, čím poškodenej B. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. M. N. XXX, spôsobil škodu vo výške 2.275 eur,

teda

v bode 1. – 3.

prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu, a skutok spáchal závažnejším spôsobom konania – na viacerých osobách,

čím spáchal

v bode 1. – 3.

pokračovací prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. j) Tr. zák.

a za to sa odsudzuje:

Podľa § 213 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. k), písm. p), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, 3, § 42 ods. 1 Tr. zák., k spoločnému, súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušuje výrok o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/29/2018 zo dňa 20.6.2018, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák., § 36 písm. k), písm. p), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu zákazu činnosti v oblasti maloobchodu v rozsahu voľnej živnosti, v trvaní 4 (štyri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa zo dňa 11. júla 2023, sp. zn. 3T/112/2019 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným v bodoch 1. až 3. z pokračovacieho prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a), d) v spojení s § 138 písm. j), § 127 ods. 12 Trestného zákona účinného v čase rozhodovania okresného súdu na skutkovom základe, že

„ 1. dňa 05.03.2018 v obci F. G., na pozemku rodinného domu s popisným číslom XX, sa pri osobnom stretnutí s poškodným H. I. ústne dohodol na dodaní strešnej krytiny - škridle a rín s príslušenstvom do tridsať dní od prevzatia zálohy a zároveň prevzal od poškodného na ten účel zálohu vo výške 2.500 eur, o čom vystavil príjmový doklad, pričom strešnú krytinu - škridlu a ríny s príslušenstvom v dohodnutom rozsahu a v dohodnutom termíne ani po opakovaných urgenciách nedodal, dodal iba časť objednaného stavebného materiálu v hodnote 608,30 eur a zvyšok zálohy si prisvojil a použil pre svoju osobnú potrebu

a nie pre účel, na ktorý mu bola poskytnutá, čím tak spôsobil poškodenému H. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. J. XX, škodu vo výške 1.891,70 eur,

2. v presne nezistený deň koncom mesiaca jún 2018, na parkovisku pri reštaurácii Humaj v obci Hradište, sa dohodol s poškodenými B. K. a L. K. na tom, že im sprostredkuje kúpu stavebného materiálu strešnej krytiny TERRAN DANUBIA CARBON EVO 240 m² a dreva na výstavbu krovu s kotviacimi prvkami, pričom cenovú ponuku im zašle e-mailom aj s číslom účtu, na ktorý majú kúpnu cenu uhradiť s tým, že tovar bude dodaný do 4 až 6 týždňov od úhrady, následne dňa 03.07.2018 poslal na e-mail: B. dve faktúry: "FA krov" č. 18037 zo dňa 03.07.2018 na sumu 5.826 eur a "FA skridla" č. 18039 zo dňa 03.07.2018 na sumu 3.618,97 eur s inštrukciou k úhrade kúpnej ceny na číslo bankového účtu C. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX J., po čom poškodený B. K. dňa 04.07.2018 vykonal bankový prevod sumy 9.445 eur na predmetný bankový účet v zmysle pokynu A. B., po čom obžalovaný tieto finančné prostriedky v presne nezistenej dobe použil pre vlastnú potrebu v rozpore s dohodou, na ktorý boli určené, teda dodanie stavebného materiálu na stavbu strechy, čím spôsobil B. K. a L. K. škodu vo výške 9.445 eur, nakoľko žiaden dohodnutý stavebný materiál do dnešného dňa i napriek výzvam poškodeného nedodal,

3. dňa 16.5.2018 v čase okolo 17:00 hod. v rodinnom dome č. XXX v obci Diviacka Nová Ves prevzal po ústnej dohode od poškodenej B. E. sumu v hotovosti vo výške 3.000 eur, o čom vystavil príjmový doklad, pričom tieto finančné prostriedky boli podľa ústnej dohody určené na nákup materiálu na opravu strechy na rodinnom dome č. XXX v obci Diviacka Nová Ves, patriacom poškodenej B. E., ktorý je mal dodať podľa dohody do 3 týždňov, pričom dňa 31.5.2018 poškodenej dodal len časť materiálu v celkovej hodnote 725 eur a zvyšný tovar v dohodnutom rozsahu a dohodnutom termíne ani po opakovaných urgenciách nedodal a zvyšok finančných prostriedkov vo výške 2.275 eur si prisvojil a použil pre vlastnú potrebu a nie na účel, na ktorý mu boli zverené, čím poškodenej B. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. M. N. XXX, spôsobil škodu vo výške 2.275 eur."

Za to bol obžalovaný A. B. okresným súdom odsúdený podľa § 213 ods. 2 s použitím § 36 písm. k), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 4, § 41 ods. 1, ods. 3, § 42 ods. 1 Trestného zákona účinného v čase rozhodovania okresného súdu, k spoločnému, súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 28 (dva desaťosem) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona účinného v čase rozhodovania okresného súdu, okresný súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/29/2018 zo dňa 20.06.2018, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa § 61 ods. 1, 2, § 36 písm. k), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 4 Trestného zákona účinného v čase rozhodovania okresného súdu, okresný súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti v oblasti maloobchodu v rozsahu voľnej živnosti, v trvaní 5 (päť) rokov a 7 (sedem) mesiacov.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný podal proti nemu ihneď po vyhlásení odvolanie, ktoré následne písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Obhajoba v dôvodoch odvolania uviedla nasledovné:

„Plne sa pridržiavam skutočností, ktoré som uviedol na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.7.2023. Poukazujem na to, že v rámci dokazovania v prípravnom konaní ani pred súdom nebol obžalovanému dokázaný úmysel a preto ani jeho konanie nemohlo naplniť skutkovú podstatu trestného činu, z ktorého bol obžalovaný. Tvrdím, že táto vec nie je vecou ktorá by mala byť predmetom trestného konania. Pokiaľ obžalovaný čiastočne nedodrжал dohodnutý zmluvný vzťah uzatvorený podľa Občianskeho zákonníka a nedodrжал dohodnutý termín na dodanie tovaru, vec patrí pred civilný a nie trestný senát. Obžalovaný sa správal ako podnikateľ a vykonával v súlade so zákonom cieľavedomú podnikateľskú činnosť za účelom dosiahnutia zisku tak ako všetky podnikateľské subjekty na Slovensku. Preto si dovoľujem odvolaciemu súdu navrhnúť, aby podľa § 320 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku trestné stíhanie zastavil a poškodeného s jeho nárokom odkázal, aby si svoj prípadný nárok na náhradu škody uplatnil v občianskom súdnom konaní.“

K odvolaniu obžalovaného A. B. sa prokurátor do konania verejného zasadnutia na krajskom súde písomne nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného A. B., prokurátor krajskej prokuratúry navrhol napadnuté rozhodnutie okresného súdu v celom rozsahu zrušiť a následne rozhodnúť v rámci novelizovaného Trestného zákona. Obhajoba navrhla svojmu odvolaniu vyhovieť, pričom poukázala aj na novelu Trestného zákona a o treste obžalovaného navrhla rozhodnúť v zmysle § 44 Tr. zák.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“), na podklade podaného odvolania obžalovaného A. B. na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytykaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného A. B. je z časti dôvodné, avšak z iných ako vytykaných odvolacích dôvodov.

Pokiaľ ide o správnosť samotných odvolaní obžalovaného A. B. napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z odvolania a z vyššie citovaných obsahov ich písomných dôvodov vyplýva, že obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania namietal správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o preukázaní viny obžalovaného A. B. zo spáchania skutkov uvedených v napadnutom rozsudku okresného súdu. Podľa názoru odvolacieho súdu obžalovaný A. B. teda namietal nesprávnu aplikáciu § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. Obžalovaný A. B. ďalej namietal aj chyby v napadnutých výrokoch o treste v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

V súvislosti s odvolaním obžalovaného A. B. namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda okresný súd postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku okresného súdu vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože okresný súd by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel ku skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy preukázali vinu obžalovaného A. B. zo spáchania pokračovacieho prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a), d) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. j) Trestného zákona, § 127 ods. 12 Trestného zákona. V súvislosti s tvrdením obžalovaného A. B. v dôvodoch odvolania, podľa ktorého z jeho strany sa nejednalo o úmyselné konanie z jeho strany a nie sú naplnené všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu sprenevery

podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a), d) Trestného zákona, nemá podľa názoru odvolacieho súdu žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní, nakoľko okresný súd správne ustálil to, že na základe výsledkov vykonaného dokazovania, predovšetkým z výpovedí vypočutých svedkov, oboznámených listinných dôkazov sa jednoznačne preukázalo, že obžalovaný nemal mať zabezpečené dodávanie strešnej krytiny, ani nebola preukázaná vierohodnosť jeho obrany, že vytváral kroky k tomu, aby si zabezpečil väčšie množstvo objednávok, aby tak získal lepšiu cenu pre svoju objednávku, a preto v dohodnutom termíne predmetnú strešnú krytinu poškodenej tak, ako sa dohodli, a za akým účelom aj finančné prostriedky od poškodenej prevzal, nedodal. Na nákup strešnej krytiny od poškodenej prevzal finančné prostriedky, túto strešnú krytinu neobjednal, v zmysle dohody nedodal a pôvodne finančné prostriedky minul pre vlastnú potrebu, nie na účel pôvodne mu poškodenou zverenú, ním prevzatú, teda s rozporom určenia, si ich prisvojil.

Na základe preskúmania veci, odvolací súd dospel k záveru, že okresným súdom bolo správne ustálené, že obžalovaný A. B. sa dopustil konania, ktorým si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobil tak na cudzom majetku škodu a skutok spáchal závažnejším spôsobom konania – na viacerých osobách.

Z vyššie uvedeného je odvolací súd toho názoru, že skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vysporiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo nedospel ku konkrétnym záverom, vyvedenia ktorých sa domáhal obžalovaný A. B. v dôvodoch svojho odvolania. S poukazom na uvedené odvolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. súdom prvého stupňa pri hodnotení dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní. Odvolací súd sa preto nestotožnil s názorom obhajoby o danosti v odvolaní namietanej existencie väd napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

S prihliadnutím na vyššie uvedené považuje odvolací súd odvolanie obžalovaného A. B. čo do výroku o jeho vine za nedôvodné.

Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 3/2024 vo veci zákona č. 40/2024 Z. z. bol dňa 6. augusta 2024 zverejnený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky. Dňom vyhlásenia tak zanikajú účinky uznesenia Ústavného súdu SR z 28. februára 2024, ktorým súd čiastočne pozastavil účinnosť novely Trestného zákona publikovanej pod číslom 40/2024 Z. z..

S prihliadnutím na vyššie uvedené odvolací súd musel reagovať na túto novovzniknutú situáciu a aplikovať do výroku o vine ako aj výroku o treste, Trestný zákon už aj so zakomponovanou novelou Trestného zákona publikovanou pod číslom 40/2024 Z. z., nakoľko aplikácia novelizovaného Tr. zák. je pre obžalovaného A. B. podstatným spôsobom priaznivejšia.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. sa škodou malou rozumie škoda prevyšujúca sumu 700 eur. Škodou väčšou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 20 000 eur. Značnou škodou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 250 000 eur. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 650 000 eur. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

S poukazom na uvedené odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine ako aj treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu u obžalovaného A. B.. Keďže odvolací súd dospel k záveru, že v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. je možné rozhodnúť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený, pristúpil sám k rozhodnutiu o vine obžalovaného A. B. a uložení mu trestu. Vychádzajúc zo správnych skutkových zistení okresného súdu a zo správnych úvah z nich vyvedených, s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k právnomu záveru, podľa ktorého je u obžalovaného A. B. potrebné aplikovať § 36 písm. p), písm. k), § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., nakoľko sa obžalovaný dopustil predmetných skutkov v roku 2018, nahradil spôsobenú škodu, spáchal viac trestných činov, ako aj zhodnotenie predchádzajúceho spôsobu života.

S prihliadnutím na novú úpravu rozdeľovania jednotlivých škôd podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. sa v predmetnej veci v daných skutkoch jedná o spôsobenú škodu v celkovej výške 13 611,70 Eur a teda jedná sa o malú škodu. Z toho dôvodu musel súd pristúpiť k aplikácii § 213 ods. 1, ods. 2

písm. d) Tr. zák., kde je ustanovená trestná sadzba vo výmere 0 - 4 roky. Nakoľko odvolací súd pristúpil aj k aplikácii § 41 ods. 3, § 42 ods. 2 Tr. zák. z dôvodu zbiehajúcej trestnej činnosti obžalovaného, uložil obžalovanému spoločný, súhrnný trest odňatia slobody v strede trestnej sadzby a to vo výmere 2 roky nepodmienečne. Z tohto dôvodu bolo potrebné zrušiť predchádzajúce rozhodnutia súdov či do výrokov o vine ako aj treste, prípadne len vo výroku o treste tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Krajský súd napokon pripomína, že trest plní funkciu ochrany spoločnosti nielen pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), ale aj voči ďalším občanom – potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Preto takto uložený trest považuje aj odvolací súd za primeraný trest, dostatočne vystihujúci spoločenskú nebezpečnosť konania páchatela a zároveň za trest potrebný z hľadiska všeobecnej prevencie pred páchaním obdobnej trestnej činnosti.

S prihliadnutím na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že obžalovanému je v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. nevyhnutné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, na výkon ktorého sa obžalovaný zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný nebol pred spáchaním predmetných skutkov vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o argumentáciu zo strany obhajoby, aby odvolací súd v zmysle § 44 Tr. zák. upustil od potrestania obžalovaného, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v zmysle daného ustanovenia je možné upustiť od uloženia súhrnného trestu, prípadne ďalšieho trestu, avšak v prejednávanej veci bolo potrebné podľa názoru odvolacieho súdu nutne ukladať spoločný trest odňatia slobody. Z toho dôvodu považoval odvolací súd danú argumentáciu zo strany obhajoby za nedôvodnú.

Odvolací súd zároveň obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti v oblasti maloobchodu v rozsahu voľnej živnosti v trvaní 4 roky, pretože takýto trest považoval, práve na okolnosť, že trestná činnosť obžalovaného súvisela s jeho činnosťou ako živnostníka pri výkone jeho živnosti, za dôvodný a primeraný. Preto odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.